

Історія села Вигін

Село Вигін знаходиться на території Злазненської сільської ради за 2 кілометри від села Злазне і 23 кілометри від районного центру – міста Костопіль.

Дворів – 91 жителів - 383

Походження назви не таїть у собі якоїсь загадковості. Вигін – звичайне пасовище, куди виганяли пасти худобу. Громада завжди стежила за тим, аби ця місцина ніколи не розорювалась, а використовувалась за призначенням. То вже за радянських часів, у період колективізації, цього не дотримувались.

Точно не відомо, коли саме виникло поселення. Є підстави гадати, що це сталося на початку ХХ століття, в період сталінської реформи. Головною причиною переселення селян на хутори було малоземелля і безземелля. У 20-30 роках минулого століття частина жителів села Злазне переселилася на хутори Вигін, Дубина, Перетоки, Криловщина, Темник, Цітин. Розповідають, що першим поселенцем із Злазного на територію сучасного села Вигін був Денис Воляник. Згодом сюди прибули Сава Савтира, Василь Малишевський та інші. Ця частина села тоді називалася так: хутір Клин. Першими на територію хутора Вигін прибули Микола Полюх, Калько Степчук, Касян Юрим. Кількість жителів цих невеликих населених пунктів зросла в роки Другої світової війни, коли в 1943 році німецькі фашисти разом із польськими шовіністами майже повністю спалили село Злазне. Люди змушені були йти на хутори до родичів, щоб перезимувати.

Звичайно, усім дати притулок хуторяни не мали можливості. Багатьом довелося викопувати в лісі землянки, щоб якимось перебути зиму. Ще й до цього часу одну з вулиць у селі Вигін так і називають – землянки.

Щоб мати ширше уявлення про хутори, наведемо статистичні дані за 1947 рік. На хуторі Дубина нараховувалося тоді 36 будинків, у Клину – 21, в Криловщині – 9, у Темнику – 12

Хутір Дубина тривалий час був опорою повстанців, тому радянська влада його повністю ліквідувала: більшу частину з часом було розорано, а на решті полів посаджено ліс.

Назву хутора Клин дала частина землі, яка належала поміщикові Карачевському.

Вона мала форму клину. І початкова школа називалася Клинівською аж до середини 80 – х років минулого століття, хоча навчальний заклад уже знаходився в селі Вигін.

Десь у середині 70 – х років ХХ століття хутори Клин і Вигін злилися в одне село – Вигін. Хуторяни змусили переселитися у у Злазней до Вигона.

У післявоєнний час почала діяти в селі Вигін початкова школа. Понад 30 років навчала сільських дітей Франя Францівна Уніч (Каленська). Згодом естафету матері прийняла її дочка Ніна Василівна Глущик (Уніч), котра працює у школі більше 30 років. Разом із новою школою і був відкритий клуб, де знаходився філіал бібліотеки села Перетоки. Налічувалося біля 1000 примірників книг. В селі є фельшерсько-акушерський пункт. Працює два магазини. 2004 році до Вигона був проведений газ. А це має велике значення для жителів села, зокрема літніх людей.

Поставлений пам'ятник на околиці села Вигін з нагоди 2000 – ліття Різдва Христового. Автор Валерій Глущик.